

KÚRIA

Bfv.II.590/2012/18.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. február hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közösség tagja elleni erőszak bűntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Főügyészség Fk.6969/2012. szám alatt benyújtott felülvizsgálati indítványát elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 8.Fk.27.246/2010/83. számú ítéletét, illetőleg a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 31.Fkf.8472/2011/38. számú ítéletét az fk. I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja;

a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek tekintetében megváltoztatja:

a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek garázdaság bűntettének minősített cselekményét közösség tagja elleni erőszak bűntettének [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja] minősíti, melyet a II. rendű terhelt bűnsegédként, a IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, és VII. rendű terheltek társtettesként követtek el,

a III. rendű terhelt közösség tagja elleni erőszak bűntettének minősített cselekményét társtettesként

elkövetett közösség tagja elleni erőszak bűntettének [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdésének b) és e) pontja] minősíti.

Ezért a II. rendű terhelttel szemben - a 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének bűntette [Btk. 195. § (1) bekezdés] miatt is - halmazati büntetésül kiszabott 2 (kettő) év börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, mellékbüntetésül 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli, és megállapítja, hogy a II. rendű terhelt a kiszabott szabadságvesztés büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható;

a III. rendű terheltet 4 (négy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra,

a IV. rendű terheltet - bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdésének I. fordulata] miatt is - halmazati büntetésül 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra,

az V. rendű terheltet - mint visszaesőt - 4 (négy) év börtönbüntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra,

a VI. rendű terheltet - lopás vétségének kísérlete [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat] miatt is - halmazati büntetésül 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra,

a VII. rendű terheltet 2 (kettő) év 4 (négy) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra

í t é l i.

A megtámadott határozat egyéb rendelkezéseit a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 103.360.- (százháromezer-háromszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint a fiatalkorúak bírósága a 2011. március hó 3. napján kihirdetett 8.Fk.27.246/1010/83. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

fiatalkorú I. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak bűntettében, mint bűnsegéd [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], és
- lopás bűntettében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja, (4) bekezdés b/1. pontja];

II. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak bűntettében, mint bűnsegéd [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], és
- 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének bűntettében [Btk. 195. § (1) bekezdés];

III. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak bűntettében, mint társtettes [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], és

a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint a fiatalkorúak bírósága a 6.Fk.24.045/2010/5. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése, és a próbára bocsátás megszüntetése folytán

- kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 282. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja];

IV. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak büntetében, mint társtettes [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], és
- lopás vétségének kísérletében, mint bűnsegéd [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdésének I. fordulata];

V. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak büntetében, mint társtettes [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja];

VI. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak büntetében, mint társtettes [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], és
- lopás vétségének kísérletében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata];

VII. rendű terheltet

- közösség tagja elleni erőszak büntetében, mint társtettes [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja].

Ezért

- az I. rendű terheltet 2 év és 6 hónap időtartamra javítóintézeti nevelésre,
- a II. rendű terheltet halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,
- a III. rendű terheltet halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra,
- a IV. rendű terheltet halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,
- az V. rendű terheltet - mint különös visszaesőt - 6 év börtönbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra,
- a VI. rendű terheltet halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,
- a VII. rendű terheltet 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III. rendű terhelt esetében elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint a fiatalkorúak bírósága 5.Fk.30.814/2005/39. számú ítéletével jogerősen kiszabott 2 év fiatalkorúak börtöne büntetés utólagos végrehajtását.

Az V. rendű terhelt esetében elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint a fiatalkorúak bírósága 20.Fk.30.126/2006/15. számú, illetve a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 21.Fkf.8627/2007/26. számú ítéletével jogerősen kiszabott 1 év 4 hónap fiatalkorúak fogháza büntetés utólagos végrehajtását.

Rendelkezett az érintett terheltek esetében az előzetes fogva tartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről. A magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította.

A terheltek és védőik által bejelentett fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2011. október hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozott 31.Fkf.8472/2011/38. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a terheltek vonatkozásában megváltoztatta:

A közösség tagja elleni erőszak büntettének minősített cselekményt fk. I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek vonatkozásában a Btk. 271. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdésének a) és d) pontjai szerint minősülő garázdaság büntettének minősítette, melyet az fk. I. rendű és a II. rendű terheltek bűnsegédként, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek társtettesként valósítottak meg.

A III. rendű terhelt cselekményét a Btk. 174/B. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és - a (2) bekezdés e) pontjára utalást mellőzve - a (2) bekezdés b) pontja szerint minősítette, a társtettesi elkövetést mellőzte. E terhelt korábbi próbára bocsátásának megszüntetésével kapcsolatos rendelkezéseket és a büntetés halmazati jellegére utalást mellőzte, e korábbi ügyet elkülönítette.

Fk. I. rendű terhelt javítóintézeti nevelésének tartamát 1 évre csökkentette.

A II. rendű terhelt börtönbüntetésének tartamát 2 évre mérsékelte, végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette és a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzte.

A III. rendű terhelt börtönbüntetését 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltását 4 évre mérsékelte.

A IV. rendű terhelt büntetését 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra mérsékelte.

Az V. rendű terhelt büntetését, mint visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak, annak mértékét 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra csökkentette.

A VI. rendű terhelt börtönbüntetését 2 év 9 hónapra, a közügyektől eltiltását 3 évre mérsékelte.

A VII. rendű terhelt büntetését 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra mérsékelte.

Rendelkezett az érintett terheltek esetében a további előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A felülvizsgálati indítvánnyal érintett, a jogerős ítélet szerinti történeti tényállás (első fokú ítélet I tényállási pont) a következő:

a II. rendű terhelt, 2009. szeptember 23. napján a délelőtti órákban fiával, a III. rendű terhelttel és annak élettársával, a VII. rendű terhelttel B. városban a B. utcában haladt a T. utca felé, miközben a III. rendű és a VII. rendű terhelt egymással hangosan veszekedtek, illetőleg a III. rendű terhelt belekötött a járókelőkbe.

A sértett - aki a Műszaki Főiskola hallgatója - az egyetem B. város, T. u. 16. szám alatti épületéhez közeledett, miközben a terheltek mellett kellett elhaladnia. A III. rendű terhelt ekkor a sértettbe belekötött azzal, hogy miért nézi őket, majd kezét ütésre emelve a sértetthez lépett. A sértett azért, hogy a konfliktusnak véget vessen, a III. rendű terhelt két karját a kezével a könyökhajlatnál megragadta, miközben kérte őt, hogy a támadással hagyjon fel. A III. rendű terhelt továbbra is meg akarta ütni a sértettet, aki ez elől - úgy, hogy a III. rendű terhelten magától ellökte - kitért, majd az iskola épülete felé sietett. A III. rendű terhelt azonban követte és "Rohadt szemétláda! Te buzi magyar, mit képzelsz magadról! Hogy mersz bejönni az én utcámba, ahol a cigányok az urak, nem a magyarok!" szavakkal sértegette. Amikor a sértettet utolérte, ismételten támadóan lépett felé. További szidalmazás közepette - amely a sértett magyarságára is vonatkozott, többek között: "Hogy mersz hozzám érni, te buzi magyar!" - a sértettre emelte a jobb karját. Ekkor a sértett ismételten megkísérelte a III. rendű terhelt kezét a könyökhajlatánál megfogni, de miután ez nem sikerült neki, két kezénél fogva ellökte és ún. tolórúgással lábon rúgta a III. rendű terhelten, aki ettől elesett. A rúgás a III. rendű terhelt korábban operált lábát érte. A III. rendű terhelt és a II. rendű terhelt ekkor segítségért kezdtek kiabálni, azt hangoztatva, hogy a sértett a III. rendű terhelten megrúgta. Ekkor a VII. rendű terhelt a sértetthez odament, és - a nyakát hátulról megragadva - őt több alkalommal a hátán ököllel megütötte.

A sértett a további bántalmazástól való félelmében futni kezdett az iskola épülete felé. A III. rendű terhelt, a II. rendű terhelt, a VII. rendű terhelt, valamint a II. rendű terhelt kiabálására felfigyelő gyermekei - az V. rendű és a VI. rendű terhelt -,

továbbá a vendégségben ott tartózkodó IV. rendű terhelte az utcára kifutottak. Amikor utóbbiak észlelték a földön ülő III. rendű terhelte, illetőleg hallva azt, hogy a rúgás a III. rendű terhelte fájós lábát érte, a sértettet "Köcsög magyar!", illetve "Rohadt magyar, megöllek!" szavak kíséretében üldözni kezdték.

A kollégiumi épület előtt a sértettet először a VI. rendű terhelte érte utol. A sértettet megragadta, illetve gyomron rúgta, miközben társai "Rohadt magyarok! Rasszisták! Rohadt szemetek vagytok!" szavakkal a sértettet szidalmazták. A sértettet a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű terheltek a kollégium bejáratánál lévő beugróba beszorították és ott valamennyien bántalmazták oly módon, hogy a fejét próbálták megütni, azonban a sértett a karjával az ütésekét hárítani tudta. A sértett a fogásból kiszabadult és tovább szaladt az iskola felé, ahol utolérte őt a VI. rendű terhelte és továbbra is támadta. Megrúgta, illetve több alkalommal ököllel a fején meg kívánta ütni, aki azonban ezeket az ütésekét is hárította.

A VI. rendű terhelte az V. rendű terhelte, a IV. rendű terhelte és a III. rendű terhelte is követte és a sértettet közrefogva támadták. Időközben az iskola bejárata elé érkezett fk. I. rendű terhelte, a II. rendű terhelte és gyk. R. R. is, akik a IV. rendű és az V. rendű terheltekkel együtt a VI. rendű terhelte a sértett bántalmazására buzdították. Gyk. R. R. az egyik elkövető felhívására a kollégiummal szemben lévő, B. városban, a T. u. 8. szám alatti lakásból egy 19 cm pengehosszúságú, recés élű kést vett magához, amelyet az iskola előtt átadott az V. rendű terheltenek.

Miután a sértett a terheltek támadásából kiszabadult, bemenekült az iskola épületébe és a mosdóban a terheltek további támadása elől elbújt.

V. rendű terhelte az iskola bejárata előtt a késsel kaszáló mozdulatot tett, miközben a terheltek és társaik "Adjátok ki a bűdös, köcsög magyart, hadd szurkáljam meg!" szavakat kiabálták. V. rendű terhelte a nála lévő kést a III. rendű terheltenek átadta, aki azzal az iskola bejárata felé indult.

A III. rendű terhelte a nála lévő kést a IV. rendű terheltenek adta át, aki azt ruházatába rejtette el, majd a III. rendű, az V. rendű, a VI. rendű, fk. I. rendű terheltek és gyk. R. R. az iskola épületébe - a sértett további bántalmazását kilátásba helyezve - bementek. Mivel őt bent nem látták, onnan kijöttek, miközben a II. rendű terhelte az utcán maradt.

A terheltek és társaik erőszakos magatartásukkal csak a helyszínre érkező rendőrfőörök észlelésekor hagytak fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában rögzítettek szerint minden kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a III. rendű és a VII. rendű terhelt már a konfliktus kezdetén becsmérő kijelentéseket tett a sértett magyarságára, majd ugyanezen szavak kíséretében bántalmazták őt a többiek és fenyegette késsel az V. rendű és a III. rendű terhelt. A "rohadt magyar, szemétláda magyar, buzi magyar, köcsög magyar" kijelentések, amelyek a bántalmazást és a kényszerítést kísérték, egyértelműen utaltak arra, hogy mi motiválta az elkövetőket a sértettel szembeni támadásban. Miután a bántalmazás és a kényszerítés alatt ezek a sértett magyarságára vonatkozó kijelentések elhangzottak, ezért a bíróság a terheltek cselekményét a Btk. 174/B. §-ában meghatározott közösség tagja elleni erőszak büntettének minősítette.

A másodfokú bíróság a felülvizsgálati indítványokkal támadott bűncselekmény jogi minősítése tekintetében - a III. rendű terhelt kivételével - nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Ítéletének indokolása szerint a III. rendű terhelt vonatkozásában elfogadta az első fokon eljáró bíróság jogi indokolását. Aszerint a sértett magyarságára tett sértő kifejezések - más indíték hiányában - egyértelműen arra utalnak, hogy a III. rendű terhelt a származása miatt támadt a sértettre. A bűncselekmény elkövetése során csak az motiválta, hogy a sértett más népcsoporthoz tartozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban fk. I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terhelt nem a származása miatt kezdték el üldözni, illetve bántalmazni a sértettet, hanem a III. rendű sértettet ért sérelmet akarták megbosszulni. Az üldözés és a bántalmazás során a felindult terheltek „feltehetően szitokszóként használták a magyarságot sértő, gyalázó kijelentéseket”.

Mivel a III. rendű terhelt a közösség tagja elleni erőszak bűncselekményét egyedül valósította meg, ezért a másodfokú bíróság sem a társtettesi elkövetést, sem a csoportos minősítő körülményt nem állapította meg esetében. Ezzel szemben a kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást nem a sértett nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása miatt, de csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva, felfegyverkezve megvalósító fk. I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek cselekményét a Btk. 271. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdésének a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntettének minősítette, amelyet a IV., V., VI., és VII. rendű terheltek társtettesként, az I. és II. rendű terheltek bűnsegédként követtek el. Megállapítása szerint e terheltek magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban

megbotránkozást és riadalmat keltsen, de az sem kétséges, hogy egy iskola előtt történt elkövetés és a magyarságot sértő, gyalázó kifejezések használata miatt a cselekmény súlyosan megzavarta a köznyugalmat is.

II. Az ügyben meghozott jogerős első- és másodfokú ítélet ellen a Fővárosi Főügyészség Fk.6969/2012. szám alatt nyújtott be 2012. április 23. napján a Pesti Központi Kerületi Bíróságra a törvényben megszabott, a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított 6 hónapon belül [Be. 418. § (1) bekezdés] felülvizsgálati indítványt fk. I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek terhére

- a Btk. 271. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdésének a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntettének ettől eltérő, a Btk. 174/B. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének b) és e) pontja szerint minősülő közösség tagja elleni erőszak büntettként minősítése,

- fk. I. rendű terhelttel szemben a javítóintézeti nevelés tartamának növelése, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek büntetésének súlyosítása, továbbá

- a III. rendű terhelte terhére annak megállapítása végett, hogy cselekménye a Btk. 174/B. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint is minősül, valamint a vele szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében.

A Legfőbb Ügyészség az Fk.BF.1331/2012. számú átiratában a Fővárosi Főügyészség felülvizsgálati indítványát - annak megjelölése mellett, hogy az a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontján alapul - alaposnak tartotta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, mely szerint - a III. rendű terhelte kivételével - a terheltek a sértett magyarságát, származását gyalázó kifejezéseket feltehetően szitokszóként használták, téves. A tényállás alapján - így a terheltek által a sértett magyarságával szembeni indulatot kifejező szavaknak közvetlenül a támadást megelőző és annak tartama alatti használatából - megalapozottan arra a következtetésre lehet jutni, hogy az I., II., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek a véghezviteli magatartás kifejtésekor felismerték a III. rendű terhelte, de egymás cselekvőségének indítékát is, és azzal azonosulva, egymás tevékenységének kölcsönös tudatában kapcsolódtak bele a sértett elleni támadásba. A résztvevők mindegyike tisztában volt azzal, hogy magát és az erőszakban az őt támogató társait a saját magatartásukban mi motiválja. Cselekményükben a sértettel a magyarsága miatti szembe fordulás nem csupán az eshetőleges szándék szintjén ismerhető fel, hanem a terheltek - a szándékosság akarati-érzelmi oldalán - kívánták is a sértett ezen indítékából történő bántalmazását.

Minderre tekintettel a Legfőbb Ügyészség a Fővárosi Főügyészséggel azonos tartalmú indítványt tett.

A Kúria a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a Legfőbb Ügyészség képviselője az átiratában foglaltakkal azonos tartalmú nyilatkozatot tett.

A terheltek védői felszólalásaikban valamennyien az ügyészi indítvány elutasítását és a jogerős ügydöntő határozat hatályában való fenntartását indítványozták.

Az I. rendű terhelte védője szerint védencét nem motiválhatta a sértett származása, hiszen a konfliktushelyzet kialakulásakor még nem volt a helyszínen. Ő kizárólag abban a hiszemben kapcsolódott be az eseményekbe, hogy a sértett a III. rendű terheltnak súlyos sérülést okozott. A vele szemben alkalmazott intézkedés tartamának növelését semmi nem indokolja.

A II. rendű terhelte védője kihangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság az irányadó tényállás alapján logikus indokát adta annak, védenec magatartása miatt minősül garázdaságnak. Megítélése szerint a garázdaság büntette valóban megvalósult, a kiszabott büntetés pedig ezzel arányos.

A III. rendű terhelte védője szerint az Ügyészség a megállapított tényállás mérlegelését támadja, amelyre a felülvizsgálati eljárásban nincs mód és lehetőség.

A IV. rendű terhelte védője felszólalásában kihangsúlyozta, abban az esetben, amikor az elkövető később érkezik a helyszínre, különös gonddal kell vizsgálni, hogy a tudata átfogja-e a már lezajlott cselekmény indítékát. Álláspontja szerint védenec tudata csak azt fogta át, hogy az ismeretlen ember megrúgta a másik terhelte operált lábát. A III. rendű társa korábbi kijelentéseiről nem volt tudomása.

Az V. rendű terhelte védője osztotta az ügyészi álláspontot a tekintetben, hogy jelen ügyben a cselekmény motivációja a meghatározó, azt azonban nem látta alátámasztva, hogy az elkövetők között - az ügyészség által állított - megváltozott szándék tekintetében is fennállt a szándékegység.

A VI. rendű terhelte védője szerint védenec mindvégig azt jelölte meg motívumként, hogy a sértett megrúgta az öccse lábát. Nem az etnikai, vagy faji csoport elleni fellépés motiválta, hanem kizárólag a testvére védelmében lépett fel. Indítványozta továbbá, hogy a Kúria vegye figyelembe, miszerint a VI. rendű terhelte nagy igyekezettel és már eredményeket is felmutatva munkálkodik életmódja teljes megváltoztatásán.

A VII. rendű terhelt védője szerint helyesen hivatkozott a másodfokú bíróság arra, hogy nem lehet szó a magyarság miatti támadásról, hiszen a helyszínen jelen volt más magyaroknak nem történt bántódása. A jogerős ítéletet meghozó másodfokú bíróság helyes és indokolt döntést hozott. Álláspontja szerint az ügyészség a motívum eldöntése kérdésében a bíróságok mérlegelő tevékenységét támadja, amely azonban törvényben kizárt.

A nyilvános ülésen jelen lévő I. rendű terhelt úgy nyilatkozott, hogy nem szidalmazott senkit, nem verekedett, nem buzdított senkit, ezért nem érzi magát bűnösnek.

A II. rendű terhelt felszólalásában előadta, hogy valójában a beteg gyermeke (III. rendű terhelt) megrúgása miatt történt minden. Őt nem érdekelte, hogy a sértett magyar, ő a fia beteg lábával volt elfoglalva.

A III. rendű terhelt kijelentette, hogy ő nem rasszista, a többiek pedig őt védték.

Az V. rendű terhelt a történetek miatti megbánását fogalmazta meg azzal, hogy az életét akarja rendbe hozni.

A VI. rendű terhelt egyrészt kihangsúlyozta, hogy nem a származása miatt bántották a sértettet, másrészt utalt arra, hogy személyi, családi körülményei pozitív irányba változtak.

III. A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4) - (5) bekezdés] bírálta felül.

Ennek során a Fővárosi Főügyészség felülvizsgálati indítványát valamennyi terheltet érintően alaposnak, a terheltek védői által felszólalásukban indítványozottakat alaptalannak találta.

1.

A Kúria mindenekelőtt azt rögzíti, hogy a felülvizsgálat a jogerős ügydöntő határozatok hibáinak orvoslására szolgáló rendkívüli jogorvoslat, amelyre csak a törvényben pontosan meghatározott feltételek esetén van lehetőség. A Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján felülvizsgálatnak büntető anyagi jogi szabálysértés, valamint a c) pontja alapján - a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve a II-IV. pontjában pontosan meghatározott, tételesen felsorolt - eljárási szabálysértések esetén van helye.

Ugyanakkor az eljárási törvény szerint a tényállás helyessége a felülvizsgálat tárgya nem lehet. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (1) bekezdésének törvényi előírása szerint a tényálláshoz

kötöttség érvényesül. A jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható.

A Kúria az irányadó tényállás általános meghatározása körében kihangsúlyozza, hogy a tényállás a másodfokú bíróság által tett kiegészítésekkel, helyesbítésekkel irányadó a felülvizsgálati eljárásban [EBH 2011., 2385.]. A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolásának bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős [BH 2006/392.].

2.

Jelen ügyben az ügyész a terheltek terhére terjesztett elő törvényes határidőben felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott okból. E jogosítványa a törvényben biztosított általános indítványtételi jogából fakad. Az ügyész az eljárás minden szakaszában köteles figyelemmel kísérni az eljárási és anyagi jogszabályok érvényesülését, és törvénytisértést észlelve jogosult a törvény által biztosított hatáskörét gyakorolni.

A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) által kialakított gyakorlat szerint a bűncselekmény jogszabálysértő minősítését és a törvénytisértő büntetést jogi érvekkel támadó felülvizsgálati indítvány megalapozza a sérelmezett határozat érdemi felülvizsgálatát, még akkor is, ha utóbb alaptalannak bizonyul. Anyagi jogi támadás esetén a jogi érvek alaposságát, a minősítés megváltoztatásának szükségességét - és ehhez kapcsolódóan a büntetés esetleges megváltoztatásának lehetőségét - a Kúria nyilvános ülésen bírálja el.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a büntető anyagi jog szabályának megsértése miatt törvénytisértő büntetést szabtak ki.

A Kúria főszabályként kötve van a felülvizsgálati indítványhoz: a megtámadott határozatot a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 423. § (4) bekezdés]. Az alapul fekvő ügyben az ügyész felülvizsgálati indítvány súlyosabb minősítés megállapítására és a büntetés súlyosítására irányul.

A Kúria a felülvizsgálati indítványban foglaltak alapján azt vizsgálta, hogy fk. I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű és a VII. rendű terheltek cselekménye a közrend elleni bűncselekmények közé tartozó garázdaság keretein belül maradt, vagy cselekményük már a személy elleni bűncselekmények körébe emelkedett.

3.

A Büntető Törvénykönyv 174/B. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetni rendelt közösség tagja elleni erőszak büntettét - a 2009. február 1. napjától hatályos (megállapította a 2008. évi LXXIX. törvény 2. §-ának (1) bekezdése) törvényszöveg értelmében - az követi el, aki más valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása miatt bántalmaz, illetőleg erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűrjön. Ez a - korábbi jogi szabályozásnál - szélesebb megfogalmazás lehetővé teszi, hogy a büntetőjogi védelem valamennyi olyan közösség, csoportosulás tagjára kiterjedjen, akit a csoporthoz való tartozása vagy annak vélelmezése miatt bántalmaztak, avagy erőszakkal vagy fenyegetéssel kényszerítettek valaminek a megtételére, meg nem tételére vagy eltűrésére.

A törvény a két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetni rendelt ún. minősített esetek körében többek között a felfegyverkezve [174/B. § (2) bekezdés b) pont], és a csoportos elkövetésnek [174/B. § (2) bekezdés e) pont] tulajdonít nagyobb társadalomra veszélyességet.

A bűncselekmény az emberi méltóságot és emellett, illetve ezen belül a különböző kisebbségeket védi; elsősorban a nemzeti, etnikai, faji, vallási vagy más csoportok elleni erőszakos fellépést tilalmazza. A Kúria csupán megjegyzi, hogy a 2011. május 7. napjától hatályos normaszöveg (1a) bekezdés alatt (beiktatta a 2011. évi XL. törvény 1.§-a) az egyéb kihívóan közösségellenes magatartásokat is pönalizálja, vagyis büntetni rendeli azt is, aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz tartozó közösség tagjaiban riadalmat keltsen.

A bűncselekmény védett jogi tárgya: a diszkrimináció nélküli együttéléshez fűződő társadalmi érdek. Az a rendeltetése, hogy senkit ne érhessen bántalmazás, vagy bántódás amiatt, mert más népcsoporthoz tartozik.

A bűncselekmény ún. passzív alanya, illetve sértettje bárki lehet. A nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság bármely csoportjához tartozás ténye nem szükségszerű eleme a passzív alanná válásnak. Az is lehet passzív alany, akiről az elkövető tévesen feltételezi, ezen csoportok egyikéhez vagy többségéhez való tartozását.

Amint azt a Fővárosi Bíróság helyesen rögzítette ítéletében (13. oldal 1. bek.), relatív és mindig a tényleges szituációtól is függ, hogy adott helyen és időben ki tekinthető többségnek, illetve

kisebbségnek.

A különböző közösségek konfliktusok nélküli egymás mellett élése társadalmi érdek, ezért a büntetőjog eszközeivel is meg kell akadályozni, hogy bárkit egy közösséghez való tartozása vagy annak vélelmezése miatt támadás érjen.

A bűncselekmény elkövetője tettesként bárki lehet, akár olyan személy is, aki a passzív alannyal, tehát a bántalmazott vagy kényszerített személlyel azonos csoporthoz tartozik, és részt vesz az elkövetési magatartás végrehajtásában társaival együtt, amikor tudja, hogy társai a más csoporthoz való tartozás miatt valósítják meg az elkövetési magatartást.

A bűncselekmény elkövetési magatartása egyrészt a bántalmazás, másrészt pedig a kényszerítés. A két elkövetési magatartás alternatívan nyert megfogalmazást.

Bántalmazás alatt a más személy testére gyakorolt támadó szándékú fizikai ráhatást kell érteni, amely általában - bár nem szükségszerűen - fájdalomérzetet okoz, avagy tetteleges becsületsértést valósít meg. Így bántalmazással valósul meg a bűncselekmény, ha az elkövető ütlegeti, avagy megrúgja a sértettet, de bántalmazásnak minősül pl. a haj, a szakáll meghúzása, a kéz kicsavarása is.

A kényszerítés csak akkor tényállásszerű elkövetési magatartása a bűncselekménynek, ha a törvényben meghatározott módon, tehát erőszakkal vagy fenyegetéssel valósul meg.

Az erőszaknak e bűncselekmény esetében - értelemszerűen - személy ellen kell irányulnia, míg a fenyegetés tekintetében a fenyegetés általános fogalom-meghatározása az irányadó (Btk. 138. §). A fenyegetés súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A fenyegetés olyan pszichikai ráhatás, amely képes előidézni a megfenyegetett komoly félelmét.

Adott esetben a bűncselekmény az alternatívan megfogalmazott mindkét magatartás akár egyidejű, akár egymást követő tanúsításával is megvalósulhat. A két fordulat befejezettsége azonban eltér egymástól. Bántalmazás esetén a bántalmazó magatartás kifejtésével megvalósul és befejezetté válik a bűncselekmény (immateriális bűncselekmény). A kényszerítéssel megvalósuló fordulata azonban ún. eredmény-bűncselekmény. Befejezettségéhez a tényállásszerű eredmény bekövetkezése, tehát az is szükséges, hogy az erőszak vagy a fenyegetés hatására a passzív alany valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön.

A bűncselekmény szándékos. A törvényi tényállásban megfogalmazott

indítéka, motívuma a passzív alany valamely csoporthoz tartozása. Az alapul fekvő ügyben a terheltek által tanúsított magatartás jogi minősítése szempontjából is a cselekmény motivációjának van jelentősége. A csoportos részvételre figyelemmel nem mellőzhető annak az alapos vizsgálata, hogy az egyes elkövetőket konkrétan mi motiválta a cselekménye elkövetésekor. Ebben a kérdésben foglalt állást eltérően egyrészt az első- és a másodfokú bíróság, másrészt pedig a másodfokú bíróságtól eltérően felülvizsgálati indítványában a Fővárosi Főügyészség.

4.

Az irányadó tényállás szerint a III. rendű terhelt úgy kötött bele a korábban általa nem ismert sértettbe, hogy az nem tanúsított a támadásra okot adó magatartást. A kötekedés során használt „Te buzi magyar, mit képzelsz magadról! Hogy mersz bejönni az én utcámba, ahol a cigányok az urak, nem a magyarok! Hogy mersz hozzám érni te buzi magyar!” kijelentések és más, a sértett magyarságára tett sértő kifejezések egyéb indíték hiányában egyértelműen arra utalnak - amint azt az elsőfokú bírósággal egyezően a másodfokú bíróság is megállapította (ítélet 13. oldal 3. bek.) -, hogy a III. rendű terhelt a sértettre a származása miatt támadt rá. Annak valóban nincs jelentősége, hogy e terhelt ingerültségét milyen előzmények váltották ki, azok ugyanis függetlenek voltak a sértett személyétől.

Ilyen körülmények között nem kétséges, hogy a III. rendű terheltet csak az motiválta a cselekménye elkövetése során, hogy a sértett más népcsoporthoz tartozott.

A másodfokú bíróság által kiegészített és a felülvizsgálat során irányadó tényállás szerint, amikor a III. rendű terhelt immár másodszor támadt magyarsága miatt tettelegesen a sértettre és a sértettre emelte a karját, akkor utóbbi a két kezénél fogva ellökte őt és ún. tolórúgással lábon rúgta, amelytől a III. rendű terhelt elesett. A rúgás a III. rendű terhelt korábban operált lábát érte.

A III. rendű terhelt és a II. rendű terhelt ekkor segítségért kezdtek kiabálni azt hangoztatva, hogy a sértett a fájós lábán megrúgta a III. rendű terheltet. Egyidejűleg a VII. rendű terhelt - aki addig is mindvégig jelen volt és pontosan látta, tudta, hogy a III. rendű terhelt kizárólag a magyarsága miatt támadt ismételten a sértettre, aki pedig nem tett egyebet, mint menekült és megpróbált kitérni a támadás elől - a sértetthez lépett és - a nyakát hátulról megragadva - őt több alkalommal a hátán ököllel megütötte. A sértett erre a további bántalmazástól való félelmében futni kezdett az iskola épülete felé. A III. rendű, a II. rendű, a VII. rendű terhelt, valamint a II. rendű terhelt kiabálására felfigyelő gyermekei - az V. rendű és a VI. rendű terhelt, továbbá a vendégségben ott tartózkodó IV. rendű terhelt - az utcára

kifutottak. Észlelvén a földön ülő III. rendű terheltet, illetőleg hallva azt, hogy a rúgás a III. rendű terhelte fájós lábát érte, a sértettet „Köcsög magyar!”, illetve „Rohadt magyar, megölünk!” szavak kíséretében üldözni kezdték.

A másodfokú bíróság e tényállásból - az ítélet jogi indokolása körében (lásd a 14. oldal 3. bekezdésében) - ténybeli következtetéssel azt állapította meg ugyancsak tényként, hogy az I-II., illetve IV-V-VI-VII. rendű terheltek nem a származása miatt kezdték üldözni és bántalmazni a sértettet, hanem a III. rendű terheltet ért sérelmet akarták megbosszulni. Ez a ténymegállapítás a felülvizsgálat során eljáró Kúriát is köti. Az utóbbi terheltek megjelenésének, illetve erőszakos fellépésének kiváltó oka tehát a bosszú volt.

Az irányadó tényállásból azonban az is megállapítható, hogy e bosszú kizárólag az eseményekbe való beavatkozás, a fellépés indoka volt. Ezt követően ugyanis az összes terhelte - s közöttük a megrúgott III. rendű terhelte - a menekülő sértett után szaladt a kollégiumi épület elé. Ott őt lefogták és hosszasan tettleg bántalmazták. Amikor kiszabadult és az iskola felé futott tovább, akkor megint utolérték, és ott is bántalmazták. Ismét kiszabadult és bemenekült az iskolába. Ott elbújt, de az utcán maradt terheltek tovább hangoskodtak, négyen utána mentek az iskolába, majd kijöttek és csak a rendőrök érkezésekor távoztak.

A terheltek e hosszú percekig tartó cselekménysorozat alatt mindvégig, megszakítás nélkül kiáltoztak, rikoltoztak. Attól a pillanattól kezdve, hogy a III. rendű és a VII. rendű terhelte kiabálására a további terheltek az utcán megjelentek és azonnal a sértettre támadtak, a folyamatos, megszakítás nélküli, indulatos kiabálás ellenére egyikük sem ejtette ki a száján, hogy a sértett a III. rendű terheltet megrúgta és ezért haragszanak rá, ezért állnak rajta bosszút. Ellenben a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű terhelte - amikor észlelték a földön ülő III. rendű terheltet, illetőleg hallva azt, hogy a rúgás a III. rendű terhelte fájós lábát érte - a sértettet „Köcsög magyar!”, illetve „Rohadt magyar, megölünk!” szavak kíséretében kezdték üldözni. Ettől kezdve a hosszan tartó cselekménysor egész végéig kétségtelenül és kizárólag a magyarsága miatt bántalmazták, illetőleg kényszerítették a sértettet a tényállásban részletezett módon és ordibálás kíséretében.

Amint először utolérték és elfogták, azt kiabálták „Rohadt magyarok! Rasszisták! Rohadt szemetek vagytok.” Az iskola bejárata előtt pedig azt kiabálták „Adjátok ki a bűdös, köcsög magyart, hadd szurkáljam meg!”.

A felülvizsgálat során kötelező tényállás alapján nem kétséges,

hogy a III. rendű terhelt megrúgása miatti bosszú kizárólag a terheltek megjelenésének volt az indoka. A III. rendű terhelt által elindított és annak élettársa, a VII. rendű terhelt bántalmazásával folytatódó, mindvégig magyarelleses tettelegesen, garázda fellépés folytatásának indoka is - az utóbb fellépő terheltek becsatlakozásának első pillanatától kezdve - ugyancsak és kizárólag a sértett magyarsága volt. Mindebbe a megrúgott III. rendű terhelt is tevőlegesen becsatlakozott. Valamennyi terhelt kétségtelenül meggyőződhetett arról, hogy nem szenvedett olyan sérülést, amely a megtorlást indokolta volna.

Helyesen állapította meg tehát - az irányadó tényállás alapján - felülvizsgálati indítványában a Fővárosi Főügyészség, hogy bár nem a kiváltó, de a cselekménysorozat meghatározó, mozgató, előrevivő motívuma az volt, hogy a sértett más népcsoporthoz tartozik. Erre tekintettel pedig - a csoportos és a felfegyverkezve elkövetés folytán - az a közösség tagja elleni erőszak büntette minősített eseteinek a megállapítására alkalmas.

Rámutat a Kúria, hogy a motívum meghatározása szempontjából közömbös, hogy a III. rendű terhelt kivételével a többi terhelt esetében az eredeti indíttatás - miszerint azért fordultak a sértett ellen, mert az egyik társuk lábát megrúgta - csapott át a sértett magyarsága miatti dühödt indulatra, vagy az eredeti indíték az újonnan feltámadó motívum dominanciája mellett is fennmaradt. Párhuzamos motívum fennforgása esetén ugyanis mindkét motívumot vizsgálni és értékelni kell.

Kétségtelen, hogy e cselekmény egyúttal megvalósította a köznyugalom súlyos megzavarását eredményező, felfegyverkezve és csoportosan elkövetett garázdaság büntetettét is, amely bűncselekmény a Btk. 271. §-a (3) bekezdésének a) és d) pontjára figyelemmel egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A garázdaság azonban szubszidiárius bűncselekmény, ezért a két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett közösség tagja elleni bűncselekmény mellett, azzal valódi alaki halmazatban nem állapítható meg. A terheltek terhére megállapított bűncselekmény ennél fogva kizárólag közösség tagja elleni erőszak büntetteként minősül [Btk. 174/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és e) pontja], amelyet az I. és a II. rendű terhelt bűnsegédként [Btk. 21. § (2) bekezdés], a III., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek pedig társtettesként [Btk. 20. § (2) bekezdés] követtek el.

5.

A Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a bűncselekmény törvénysértő minősítése önmagában nem elégséges indok arra, hogy a Kúria - a Be. 427. § (1) bekezdésének b) pontját alkalmazva - a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot megváltoztassa. Erre ugyanis csak akkor kerülhet sor, ha a bűncselekmény

törvénysértő minősítése egyszersmind törvénysértő büntetés kiszabását eredményezte, vagy törvénysértő intézkedés alkalmazásához vezetett.

A Kúria - áttekintve a büntetéseket és intézkedéseket - azt állapította meg, hogy ez a feltétel kizárólag a fiatalok I. rendű terhelt esetében nem áll fenn. Habár a sértett sérelmére elkövetett cselekményének törvényes minősítése eltér a jogerős ítéletben foglalt minősítéstől, a Fővárosi Főügyészség felülvizsgálati indítványától eltérően a vele szemben alkalmazott javítóintézeti nevelés tartamának növelését nem tartotta elengedhetetlenül szükségesnek. I. rendű terhelt a bűncselekmény elkövetésekor 15 éves volt, korábban bíróság előtt még nem állt. A bűncselekményt bűnsegédként valósította meg, azóta már több, mint három év telt el, ezért a jogerős határozatban megállapított 1 év javítóintézeti nevelés a törvénysértő minősítés ellenére sem vált törvénysértően enyhe intézkedéssé.

A többi terhelt esetében azonban a Kúria ettől eltérő álláspontra jutott. A felülvizsgálati eljárásban a terhükre megállapított, a Btk. 174/B. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének b) és e) pontja szerint minősülő közösség tagja elleni erőszak büntetnének törvényes minősítése folytán lényegesen megváltoztak azok a törvényes keretek, amelyek között a büntetés kiszabható. E minősítés büntetési tétele ugyanis két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, amelynek felső határa a Btk. 85. §-a (3) bekezdésének megfelelően a halmazati büntetéssel érintett II. rendű terhelttel szemben 12 év, IV. rendű és VI. rendű terheltekkel szemben pedig 10 év (- 1 nap).

A Kúria álláspontja szerint a II., III., IV. V., VI. és VII. rendű terheltek terhére megállapított - a felülvizsgálat tárgyát képező - bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán a velük szemben kiszabott büntetés is törvénysértővé vált, ezért - a felülvizsgálati indítvánnyal egyezően - indokoltnak tartotta e terheltek büntetésének súlyosítását.

II. rendű terhelt esetében a Kúria - annak ellenére, hogy a közösség tagja elleni erőszak büntetést bűnsegédként valósította meg - úgy ítélte meg - figyelemmel a közösség tagja elleni erőszak bűncselekményével egyidejűleg elkövetett 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésére, arra, hogy kiskorú gyermekeit a bűncselekmény elkövetésétől nem tartotta távol, hanem abba őket is bevonta -, hogy nála csak végrehajtandó szabadságvesztés-büntetéssel érhetőek el a büntetés céljai. Ezért a vele szemben jogerősen kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte és egyúttal mellékbüntetésül ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltásra ítélte. Az alapeljárásban enyhítő körülményként értékelt megromlott egészségi állapotára tekintettel

a Kúria lehetőséget látott a Btk. 47. §-a (3) bekezdésének az alkalmazására, ezért úgy rendelkezett, hogy a II. rendű terhelt a kiszabott szabadságvesztés büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A III., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek vonatkozásában a Kúria a megváltozott minősítésre, a jogerős ítéletben értékelte bűnösségi körülményekre és a büntetéskiszabásnál érvényesítendő belső arányosság követelményére figyelemmel szabta ki az új büntetéseket.

A III. rendű terhelt esetében a büntetés mértékének meghatározásánál a társtettesi elkövetésen túlmenően figyelemmel volt arra, hogy az ő fellépésének és tevőleges magatartásának meghatározó szerepe volt a cselekmények sorozatában és a további terheltek tevőleges bekapcsolódásában. Összességében az ő közreműködését ítélte a Kúria a legsúlyosabbnak.

A II. rendű, a IV. rendű és a VI. rendű terheltekkel szemben - a Btk. 85. §-ának alkalmazásával - halmazati büntetés kiszabására került sor. Az V. rendű terhelttel szemben a büntetést a Kúria, mint visszaesővel (Btk. 137. § 14 pont) szemben szabta ki.

A II., III., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek tekintetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben való meghatározása a Btk. 43. §-ának a) pontján, a közügyektől való eltiltásuk a Btk. 53-55.§-án alapul.

Mindezekre figyelemmel a Kúria - mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 423.§-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak helyt adott, és a megtámadott határozatokat a II., III., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek tekintetében a Be. 427. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Egyebekben a megtámadott határozatokat az I., II., III., IV., V., VI. és VII. rendű terheltek tekintetében - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A bűnügyi költség viseléséről a Be. 429. §-nak (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki. A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által

ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2013. február 7.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. előadó bíró, Dr. Surdy Miklós s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné